

РЕШЕНИЕ

№ 1643

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10209** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/л

Делото е образувано по подадена от Т. М. Б., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Решение № РД-Е112-85/30.09.2021г. на Управителя на НЗОК, с което с което на основание чл.19, ал.7, т.2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), във връзка с прилагане на чл.20 от Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г., е се отказва разрешение за получаване на подходящо планово лечение извън държавата–членка по пребиваване (формуляр S2).

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Твърденията са, че през 2003г. жалбоподателят е загубил зрението си на дясното око поради отлепяне на ретината, следствие на което лявото око било много натоварено. През 2006г. жалбоподателят се е подложил на кератопластика и имплантация на изкуствена вътрешноочна леща. По повод развила се глаукома били извършени още няколко процедури през 2008г., а през 2019г. била извършена имплантация и на лявото око. През 2021г. били извършени прегледи и оперативни намеси, като при преглед на 12.07.2021г. било установено „тотално периферно отлепяне на ретината“ и „задебеляване на хориоидеята с тенденция към субатрофия“. Насочен бил жалбоподателя към трансплантация на роговицата на лявото око, т.к. би настъпила загуба на зрението. Жалбоподателят се свързал с професор К. в Кралство Б., с когото уговорили процедура по трансплантация. От лечебно заведение в Б.

получили оферта за лечение, както и че болницата работила с формуляр S2, като жалбоподателят следвало да заплати само стойността на роговицата от 1464.81 евро. Сумата била платена на 30.07.2021г. и била насрочена операция за 01.09.2021г.

С писмо вх. Е112-01-41/02.08.2021г. Б. е депозирал искане за издаване на разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС. Служители на НАОК обаче изискали заявителят да бъде прегледан от посочени специалисти. Преглед не е бил извършен поради отсъствието на сочените специалисти, при което жалбоподателят на собствени разходи осъществил трансплантационната процедура. Последвал е оспорения отказ с Решение № РД-Е112-85/30.09.2021г. на Управителя на НЗОК.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът управител на НЗОК се представлява от гл. юрк. Б., която моли за отхвърляне на жабата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Т. М. Б. е депозирал Заявление № Е112-01-41/02.08.2021г. (л. 52) с искане да бъде издадено разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС (формуляр S2) за трансплантация на роговица и отлепване на ретина в болница Св. А., Б.. Към заявлението са приложени копия от медицинската документация – медицински доклад, етапна епикриза, история на заболяването на жалбоподателя и провежданото през години лечение, приложение към заявление. Към заявлението са приложени документи от лечебното заведение по отношение на което е искана процедурата. С изх. № Е112-0141/04.08.2021г. от НЗОК са изискали становище от д-р И. Ш. и проф. д-р И. П.. Постъпило е такова от И. П. (л. 116) със становище, че лявото око е иноперабилно и от д-р Ш. с искане да прегледа заявителя лично. Постъпило е и становище от доц. А. А. (л. 124-125) с мнение, че по нататъшно лечение би имало минимален успех.

Проведени са заседания на специализираната постоянно действаща комисия в НЗОК, като на 28.09.2021г. обективизирано в протокол Е112-04-267 (л. 146) е взето решение да се предложи на управителя на НЗОК да откаже лечението на Т. Б.. Издадено е оспореното Решение № РД-Е112-85/30.09.2021г., с което при преповтаряне на съображенията от протокол Е112-04-267/28.09.2021г. е отказано разрешение за получаване на подходящо планово лечение извън държавата-членка по пребиваване (формуляр S2).

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ достигна до следните правни изводи:

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, адресат на решението за отказ и в срока по чл. 149 АПК, като съдържа изискуемите реквизити. Жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК – решение на управителя на НЗОК, тъй като с него административния орган, в кръга на дейността му, се разпоредва като отказва разходи за трансгранично лечение, като с акта се засягат права и интереси на жалбоподателя. Поради това жалбата следва да бъде разгледана по същество.

Съдът намира жалбата за основателна.

Решението е издадено от компетентен административен орган, съгласно чл.19, ал.7,

т.2 от ЗЗО - управителя на НЗОК.

Спазена е и предвидената в закона форма, доколкото решението съдържа фактически и правни основания за издаването му, както и е мотивирано.

Съдът обаче намира, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Съображенията са следните:

По делото не е спорно, че жалбоподателят е с непрекъснати осигурителни права. Последното е изрично посочено и в Решение № РД-Е112-85/30.09.2021г. Ползването на социалните и здравните права, придобити на територията на една държава член на ЕС, при престой или пребиваване на територията на друга държава член се извършва в съответствия с принципите, гарантиращи социалната защита на гражданите при тяхното свободно движение в рамките на ЕС. Тези въпроси са уредени с общо приложими в целия ЕС правни актове.

В конкретния случай правото за получаване на обезщетение произтича от чл.20 от Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Съвета от 29.04.2004 г. за координация на системите за социална сигурност, съгласно който, разрешение за получаване на подходящо лечение извън държавата членка но местоживееене се дава, когато въпросното лечение е сред обезщетенията, предвидени от законодателството в държавата членка, в която пребивава съответното лице и в която то не може да получи това лечение в срока, който е оправдан от медицинска гледна точка, като се вземе предвид неговото текущо здравословно състояние и вероятното развитие на неговото заболяване, т.е. за да бъде издадено предварително разрешение /формуляр S 2/ от страна на НЗОК за лечение в чужбина, заплащано от НЗОК, трябва да са налице две кумулативни условия - първо, въпросното лечение да е сред обезщетенията, предвидени от законодателството на държавата-членка, на чиято територия пребивава съответното лице; и второ, лицето да не може да получи такова лечение в рамките на обичайно необходимото време за получаване на въпросното лечение в държавата-членка на пребиваване, като се има предвид текущото му здравословно състояние и вероятното развитие на болестта.

Оспорения акт е издаден без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, без органа да е изпълнил задълженията си за служебното им изясняване, както и без да са проверени и преценени събраните такива-нарушение на чл.35 и чл.36, ал.1 и ал.3 от АПК. От една страна, Управителят на НЗОК е предприел действия по установяване на относимите към искането факти и обстоятелства, в изпълнение на задълженията си по чл.36, ал.1 от АПК, но от друга страна, същите без да бъдат установени по надлежния ред е издал оспорения акт. В мотивите си е приел становищата на националните консултанти, без да ги анализира, и въз основа на тях е направил своите правни изводи. Ако беше извършена преценка на събраните доказателства съобразно правно релевантните за случая факти, явно и друг щеше да бъде и направения от него правен извод.

Мотивите на Решение № РД-Е112-85/30.09.2021г. се свеждат до това, че лечението, което се иска в друга държава-членка е напълно възможно да бъде осъществено и в Република България в оправдан от медицинска гледна точка срок, както и че външните експерти са изразили становища за иноперабилно ляво око на заявителя.

Според чл.8 ал.1 при осъществяване на дейността си, комисията изисква писмени становища от националните консултанти към Министерство на здравеопазването, определени със заповед на министъра, и от председателите на научните дружества по съответната специалност. Комисията изисква становища от специалисти по профила на заболяванията на лицата, чиито молби подлежат на разглеждане. Според чл.8 ал.2

при разногласие в становищата по ал.1 комисията взема положително решение в полза на пациента или преценява необходимостта и изисква писмено становище от трети специалист. Според чл.10 ал.1 Комисията прави предложения за издаване на разрешение или на мотивиран отказ до управителя на НЗОК в едноседмичен срок от постъпване на становищата по чл.8. Нормата на чл.10 ал.2 сочи предпоставките за издаване на разрешението. Според чл.12 от Правилата, съответно на предложението на комисията, Управителят на НЗОК издава искания документ или мотивирано отказва издаването му. Отказът на този орган се сочи подлежащ на обжалване по съдебен ред /чл.13 от Правилата/.

Действително, предприети са действия по установяване на относимите към искането факти и обстоятелства, но същите не са били установени. Само формално, комисията е съобщила и приложила чл.8 ал.1 от Правилата като е поискала становища на консултантите-медици за преценката дали са или не с оглед поставената диагноза материално правните предпоставки за издаване на искания документ и по който въпрос са били нужни специални знания, каквито комисията е нямала.

В случая с писмо № Е112-01-41/04.08.2021г. е искано мнението на проф. д-р И. П. и доц. А. А. по конкретно поставени въпроси:

Възможно ли е провеждане на лечение в безопасни и оправдани от медицинска гледна точка срокове, в лечебно заведение на територията на РБългария, в съответствие с конкретна медицинска диагноза на пациента, текущото му здравословно състояние, вероятното развитие на заболяването и възможната прогноза за резултата от неговото лечение;

Дали предлаганото лечение се предлага на територията на РБългария с еднаква ефективност, както лечението, което се предлага от лечебното заведение в другата държава членка на ЕС.

Действително, становищата на проф. д-р И. П. и доц. А. А. са за иноперабилност на лявото око. От друга страна обаче е противоположното становище на проф. д-р Н. С. (л. 123), която предлага да се издаде формуляр s2 и посочва, че в РБългария лечението се извършва, но с лош функционален резултат.

Това са поставените въпроси на външните специалисти, които са счели за необходимо да обсъдят единствено „иноперабилно“ ляво око. Становищата са бланкетни, непълни и на практика не установяват условията на чл.20 от Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. – има ли кой да извърши операцията в РБългария, с какво качество сравнено с предлаганото в Св. А. Б. и в какъв срока, който е оправдан от медицинска гледна точка, като се вземе предвид неговото текущо здравословно състояние и вероятното развитие на неговото заболяване.

Въпреки, че получените становища не отговарят на поставените им задачи, органът не е изискал повторно становище по конкретно поставените въпроси. В този смисъл оспореното решение се явява и немотивирано.

С оглед на изложеното, жалбата се явява основателна. Решението, предмет на делото, с което отказано на жалбоподателя издаване на разрешение за получаване на лечение извън държавата членка по пребиваване, е издадено в нарушение на административно производствените правила, което е довело и до нарушение на материалния закон, поради което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне. При новото разглеждане следва да се изиска мотивирано становище от експерти, които да отговорят на

конкретно поставените от управителя въпроси.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия сторените по делото разноски в размер на 10лв. държавна такса, заявени с исковата молба.

Мотивиран така и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, II о., 28-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. М. Б., Решение № РД-Е112-85/30.09.2021г. на Управителя на НЗОК, с което с което на основание чл.19, ал.7, т.2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), във връзка с прилагане на чл.20 от Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г., е се отказва разрешение за получаване на подходящо планово лечение извън държавата–членка по пребиваване (формуляр S2).

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на мотивите в настоящето съдебно решение, за което определя 14-дневен срок от съобщаването му.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на Т. М. Б. сумата от 10лв. разноски, представляващи внесена държавна такса.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: